

ת"פ 42304/11/18 - מדינת ישראל נגד פבל סיומין

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 42304-11-18 מדינת ישראל נ' סיומין (עציר)

בפני מאשימה כבוד השופט דרור קלייטמן
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד מורן בן דוד - לשכת תביעות פתח תקווה
נגד נאשם פבל סיומין
באמצעות ב"כ עו"ד ירון פורר

החלטה רקע

1. בתאריך 25.2.20, הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירות של גידול סמים, החזקת חצרים להכנת סמים, נטילת חשמל בגניבה, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית.
2. כתב האישום בו הורשע הנאשם תיאר כי הנאשם שכר דירה לצורך גידול סם, בדירה החזיק מעבדה בה נתפסו, בתאריך 14.11.2018, 193 שתילים של סם מסוג קנאביס במשקל כולל של 5.45 קילוגרם. כמו כן, נתפסו בדירה סמים במשקל כולל של 11.42 קילוגרם מסוג קנאביס. עוד נתפסו בדירה כלים להכנת הסם וכן התגלה כי הנאשם נטל חשמל בגניבה בערך כולל של 51,423 ₪.
3. בגזר הדין הוטל על הנאשם עונש מאסר בן 9 חודשים שירוצה בעבודות שירות, כאשר 6 חודשים מתוכו ירוצו בחופף לעונש אחר אותו הוא מרצה בעבודות שירות. זאת לצד מע"ת, קנס, פסילת רישיון נהיגה וכן צו מבחן למשך שנתיים.
4. במסגרת ערעור שהוגש על ידי המאשימה על גזר הדין, עפ"ג 6403-04-20, שונה גזר הדין בכך שנקבע כי עונש המאסר בעבודות שירות שהוטל על הנאשם בהליך זה ירוצה במצטבר לעונש מאסר בעבודות שירות אותו הוא מרצה בשל תיק אחר.
5. כעת, עומדת בפני בית המשפט בקשת שירות המבחן להפקעת צו המבחן והטלת ענישה חלופית על

הנאשם, זאת לנוכח העובדה כי נגד הנאשם הוגש כתב אישום בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, והוא נדון בגינו לעונש מאסר בפועל.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, עו"ד מורן בן דוד, הפנתה לגזר הדין המקורי בגינו הורשע הנאשם, שם נקבע כי עונשו של הנאשם יסטה ממתחם הענישה לנוכח הליכי השיקום ולמרות זאת הנאשם לא למד את לקחו וביצע עבירה תוך כדי צו המבחן. עוד היא הדגישה כי גם את העבירה נשוא הליך זה, ביצע הנאשם תוך כדי צו מבחן. אשר על כן היא עתרה לכך שבית המשפט ישתמש בסמכותו ויגזור על הנאשם מספר חודשי מאסר נוספים כענישה חלופית.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד ירון פורר, הצביע על כך שלאורך כל הדרך שיתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן ואף סיים בהצלחה את מרכז היום ומסר בדיקות שתן נקיות. אמנם הוגש נגד הנאשם כתב אישום לבית המשפט המחוזי, אולם בסופו של דבר הורשע הנאשם בעבירה קלה באופן משמעותי מזו בה הואשם מלכתחילה. הוא הורשע בביצוע עבירה של קשירת קשר לעוון ובית המשפט המחוזי הסתפק כעונש בימי מעצרו. לטענת ב"כ הנאשם, אילו מלכתחילה הואשם הנאשם בעבירה בה הורשע לבסוף, לא היה מוגש כלל כתב אישום. הוא טען כי עצם המרת עונש עבודות השירות בעונש מאסר בפועל יש בה די ואין להטיל על הנאשם ענישה נוספת ולכל היותר יש להטיל עליו קנס.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

8. סעיף 16 (3) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, קובע כי: "הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו המבחן כי הנבחן הורשע על עבירה נוספת, רשאי הוא-אם ניתן צו המבחן לאחר הרשעה לפי סעיף 1(1)(ב) - להטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו המבחן, בהתחשב, בין השאר, בכל עונש אחר שהוטל עליו על העבירה המקורית ובשיקולים האמורים בפסקה (2)"

9. בהתאם לכך נקבע בפסיקה, למשל בע"פ 6058/09 משה ויצמן נ' מדינת ישראל (24.9.12), כי בעת קביעת עונש חלופי נדרש בית המשפט לבחון את העונשים שהוטלו על הנאשם בגזר הדין המקורי, את התקופה שחלפה מיום העמדתו במבחן ואת הדרך בה עמד במבחן, כך גם את נסיבות אי מילוי הוראות צו

המבחן.

גזירת הדין

10. בעניינו של נאשם זה יש לשקול מן הצד האחד את העובדה כי שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא לאורך תקופה ואף סיים בהצלחה טיפול במסגרת "בית חוסן" ולאחר מכן טיפול משמעותי נוסף שבסופו הוחלט כי הנאשם מיצה את הטיפול ועבר הליך משמעותי של גמילה ופרידה מאורח החיים ההתמכרותי. גם לאחר מכן המשיך הנאשם לשמור על קשר רציף עם קצין המבחן. עוד יש לשקול את העובדה כי עונשו של הנאשם כבר הוחמר בכך שעונש עבודות השירות הומר בענישה של מאסר בפועל. כמו כן יש אף להתחשב בכך שבסופו של הליך הורשע הנאשם בגין ביצוע העבירה הנוספת בסעיף עבירה קל באופן משמעותי מזה בו הואשם מלכתחילה.

11. מנגד, עצם ביצוע עבירה על ידי הנאשם יש בה משום הפרת אמון שניתן בו על ידי בית המשפט ושירות המבחן ופגיעה במאמצים ובמשאבים הרבים שהושקעו בו. חומרה יתרה ישנה בעניינו של נאשם זה בשל העובדה שגם את העבירה עליה הוא נותן את הדין בהליך זה ביצע תוך כדי היותו תחת צו מבחן. מכך ניתן ללמוד כי למרות אמון שניתן בנאשם פעם אחר פעם ורצון של בתי המשפט לסייע בידו לשקם את חייו, הוא מפר אמון זה ומחמיץ את ההזדמנויות שניתנות לו.

12. בגזר הדין המקורי בהליך זה, נקבע כי מתחם הענישה נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. העונש שהוטל על הנאשם היה בסטייה ממתחם זה בשל הליכי שיקום. לנוכח ביצוע העבירה הנוספת, הרי שאין מקום לסטייה ממתחם הענישה שנקבע. לנאשם אף עבר פלילי מכביד הכולל 6 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים והפרות הוראה חוקית בגין אף ריצה מאסרים בפועל ממושכים למדי. בנתונים אלו היה על מנת למקם את הנאשם לכל הפחות במרכז המתחם, אולם לנוכח השיקולים שהוזכרו לעיל, לרבות שיתוף הפעולה של הנאשם לאורך זמן והעבירה בה הורשע בסופו של דבר בבית המשפט המחוזי, אמקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם אולם לא בתחתיתו.

13. לאחר שנלקחו בחשבון כלל השיקולים שהוזכרו לעיל אני מפקיע את צו המבחן שהוטל על הנאשם וגוזר על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר בפועל חלף 9 החודשים שהוטלו עליו בגזר הדין המקורי, זאת לצד הרכיבים הנוספים שיוותרו על כנם.

14. באם הנאשם היה עצור בגין הליך זה בימי מעצר מאחורי סורג וברית, יודיעו על כך הצדדים לבית המשפט

וימים אלו ינוכו מעונשו.

ההחלטה תועבר לידי שירות המבחן ושב"ס

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מרכז- לוד.

ניתנה היום, א' אדר א' תשפ"ב, 02 פברואר 2022, בנוכחות
הצדדים- ב"כ המאשימה עו"ד לילך קוטנר, ב"כ הנאשם עו"ד
ירון פורר, הנאשם באמצעות מערכת VC.